

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Bort i kiødelige tanker

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Bort i kiødelige tanker", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953, 1951-56*, s. 310. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson02val-shoot-workid127356/facsimile.pdf> (tilgået 13. marts 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953

13. Ja og her istemme,
Hver som JEsum seer,
Og hans lof forfremme
Daglig meer og meer.
Ingen tie stille,
Alle huerter spille,
Til den trætte sand
Gaaer hiem fra kroppens leir.

Nr. 242.

Mel. Ach hvad skal jeg Synder.

Bort I kipødelige tanker,
Hvad har I at snoge her,
Satan! kom mig ikke nær,
Bort fra huerrets dørres planker,
JEsu lys og liv og sind
Drager i mit huerter ind,

2. Plat omsonst er eders møye,
Snart at gane er eder best,
Jeg har saadan yndig giest,
Som mig evig vil fornøye,
JEsus, o den dyd er stor,
JEsus i mit huerter boer,

3. Hand har døren lukt og bunden,
Holder med mig aftens-mad,
Siclen sidder himmel-glad
Med det skiulte man i munden,

13, 1: *her istemme*] *her i stemme* Jt 3, 18, 8: *gaaer hiem*] *hem gaaer* Jt.
Nr. 242. JE-s. 1, 2: *snoge*] *snoge* Jt-s. 1, 4: *dørres*] *døres* Jt-s.

13, 1: *istemme*] stemme i med.
Nr. 242. Oversættelse. Winkt ihr eitien gedanken, forfatter?, Schr. s. 1019.
— 1, 2: *snoge*] tuske om og sunse. — 2 1: *plat*] helt. — 3, 2: *aftens-mad*
aftensmåltid; der tenkes på den hellige madvar, orig.: das abendmahl. — 3, 4: *det
skiulte man*] den skjulte (blommedske) manna, Job. Ab. 2, 17, Jr. 3. Mes. 10, 4-15;
Joh. 6, 48-51; der menes judeverbredet, Jesu legeme.

JESU, det er godt og kert,
Du est baade mad og vert.

4. O det skulde lade ilde,
Nogen lukte op min dør,
(Uden JESUS selv det gør,)
Vare sig for hvem det vilde,
Ja, jeg var jo helved-blind,
Lukte jeg hans flende ind.

5. Hierret reent og ubeblænt,
JESU, det skal være dit,
Der kand jeg dig favne frit,
Jeg har ikke tiid til andet,
Hierret har jeg vel betænkt
Til min JESU bolig skenkt.

479

6. Bliv og boe og hersk derinde,
At der ingen lyster tør
Komme inden vores dør,
Set en vold om mine sinde.
Saa at du og jeg, et par,
Huus og bord til fælles har.

3, 6: est) er 48-7.

3, 6: Når man sammenholder udtrykket: du est baade mad og vert, med 2,3: jeg har såadan godlig giesel, og gauke særlig med originalen til stedet har; da så er vi ikke undt gæst saach selv, før man en parallel til det berømte sted i »Den store hvide Flukt« (Svane-Sang LXIX, 2, 18-15): Og Lazaret selv Ved Hjælps Ebu Er baade Vart og Giesel. Vankeligheden ved at forstå dette sted ligger jo ikke i, at Jesus kaldes vært i himlen, hvor han har hjemme og modtager de frelede; men man har følt det svært at forstå Giesel. Den her påviste parallel gør imidlertid den forståelse sandsynlig, at Jesus gæster enhver, som bliver salig, ved at tage bolig i hans hjerte; for om en sådann sbom i hjertet er det jo netop, ordet bruges her i salmen, se 2, 5-6. — 5, 3: der! i hjertet. — 5, 3: vel betænkt! val overvejet, efter modent overvejet. — 5, 4: mine sindel mit sind.